

Manifest

Crida per guanyar un país en comú

Vivim canvis profunds que marquen un nou temps i exigeixen que fem un pas endavant, per teixir noves eines. La crisi econòmica de 2008 va desembocar a Catalunya en una crisi social, política, institucional i nacional. Una crisi de model que era, i és, europea i global. Les elits van aprofitar el xoc per trencar el pacte social i emprendre una ofensiva conservadora de retrocés i retallada de drets. A Catalunya i a l'Estat la societat civil s'ha avançat a la classe política, sortint al carrer i organitzant-se per defensar els seus drets, recuperar les institucions i posar-les al servei de la gent. Entre l'apatia i la resignació, va despertar la indignació i, més tard, la proposta i la il·lusió. S'obria una nova època al nostre país.

A cavall entre el 15M de 2011 i l'11S de 2012 es va començar a construir una majoria social que exigia més sobirania i més democràcia: joves que fins llavors no s'havien sentit representats pels grans partits tradicionals, persones treballadores, professionals i autònomes que veien com els de dalt no s'havien d'estrènyer el cinturó mentre es posava el teixit productiu al servei dels interessos especulatiu; persones jubilades que després de tota una vida de feina i sacrifici havien de veure com els seus néts i netes agafaven un avió per buscar feina fora. Entre les retallades, la corrupció i la recentralització naixia la possibilitat d'una majoria renovada, filla d'un nou temps alhora que hereva de la millor tradició de les esquerres, el catalanisme popular, com també del feminisme, l'ecologisme i el republicanisme de la nostra terra.

Perquè venim de lluny. Recollim el llegat de totes aquelles i tots aquells que van ser pioners en la conquesta dels drets dels treballadors i treballadores; de tots aquells i aquelles que van pensar i construir una república catalana fraterna amb la resta de pobles de l'Estat a l'alçada de les seves gents; dels qui no es van rendir en la negra nit franquista i van lluitar fins recuperar les llibertats; i, també, dels qui sabien que no hi ha democràcia si no es construeix sempre més enllà dels límits que li són imposats. A la fi, som fills i filles del millor del nostre país, però també filles i fills d'una nova època i d'un nou cicle que demana posar el bé comú per sobre de les les sigles. Un nou cicle que ja ha cristal·litzat a la capital de Catalunya i ha sembrat llavors de canvi arreu del territori, però que tot just ha començat. Ara, cal un pas més.

Volem eixamplar el sentit de sobirania fins arribar a totes les esferes de la vida i la política. Aquesta demanda ja és majoritària entre el poble de Catalunya, però no pot reduir-se a un únic tema sinó que ha de convertir-se en una ànsia per decidir el nostre futur sobre totes les qüestions. Hem de construir el present per decidir el futur. Es decideix construint, no en l'eterna espera. Vivim en un món

globalitzat. No serem un país lliure si hem de seguir els dic-tats per complir els objectius de dèficit, posant els interessos del capital financer i el seu deute, molts cops il·legítim, per sobre del manteniment d'un estat del benestar ja prou precari. Un país és, per damunt de tot, la seva gent. Defensar-lo és defensar la qualitat dels seus serveis públics i el seu valor es mesura per la seva capacitat de donar resposta a les necessitats bàsiques que totes i tots tenim i per la conquesta i l'exercici de la igualtat entre dones i homes. La seva vitalitat es constata quan és capaç d'imaginar, explorar i crear un altre món enmig dels reptes que imposa l'esgotament del vell.

Volem acabar amb la desigualtat, la pobresa, l'atur i la precarietat. Els de baix fa anys que ens estremyem el cinturó i paguem per una crisi que no hem originat, i ja és hora que ho facin també els de dalt. No és només una qüestió de justícia, també d'eficàcia i sostenibilitat econòmica: si rescatem abans la gent que els bancs, revifarem la demanda i el consum, i generarem llocs de treball, activitat i riquesa. Cal una transformació de l'economia que adapti el país als reptes del segle XXI, un nou model productiu més sostenible, autosuficient energèticament, que transiti cap a la superació de tot allò que ha entrat en crisi. Una economia que requereix canvis en profunditat per fer-la compatible amb la defensa del medi ambient i la lluita contra la urgència climàtica. Un model econòmic que posi les persones al centre, que no ignori el treball de cura i que en prioritzi la visibilitat, la dignificació i professionalització. Un model econòmic en què les institucions siguin corresponsables en la cura de la gent, que reverteixi les retallades posant els sectors estratègics de l'economia al servei del bé comú.

No és sobirà un país en què l'1% acapara la meitat de la riquesa del conjunt de la societat. Els darrers anys hem pogut comprovar terriblement com, rere les excuses per redistribuir la riquesa hi havia la corrupció. S'han d'acabar les portes giratòries del clientelisme i s'ha de regenerar la nostra democràcia, no només per una qüestió de decència, sinó també per recuperar una riquesa i unes institucions que són de tothom i s'han de posar al servei de la gent. Està emergint una nova manera d'entendre i de fer política, més transparent, més participativa, sense privilegis per raons de classe, d'origen o de gènere, que rendeix comptes i que governa escoltant i obeint la ciutadania. Aquest repte no seria possible si no fos per una societat civil que ja ha desenvolupat nous principis que prefiguren la Catalunya que volem construir.

El dret a la igualtat és una condició prèvia fonamental de la democràcia i una societat no es pot considerar democràtica si des dels poders públics no es combat la subordinació, el desapoderament o la violència masclista i patriarcal que s'exerceix contra part de la ciutadania per raons de gènere o d'orientació sexual. Un país lliure i sobirà ha de sostenir un fort compromís públic amb l'eradicació de la violència masclista, homòfoba, lesbòfoba, bífoba i trànsfoba, esdevenint una societat que combat totes les formes de violència contra les dones i les persones amb sexualitats i gènere no normatius.

Els grans canvis que el país necessita i reclama només es podran fer en comú, i la desigualtat social no és l'única divisió que haurem de superar. Som un poble que s'articula a partir de la seva diversitat, reconeixent que per damunt les diferències generacionals, territorials, de gènere i d'origen, venim a construir una alternativa per a tot el país que faci de la diversitat la nostra major fortalesa, en què cada territori i cada municipi pugui esdevenir una llavor del canvi. Venim a fer un pas endavant perquè ningú no hagi de fer un pas enrere.

Uns canvis que volem fer amb la determinació de servir no només el nostre poble, sinó també per fer una contribució decisiva a la transformació de l'Estat i d'Europa. El vell continent viu un context històric marcat per la ruptura del pacte social, el descrèdit de les institucions i la pujada de l'extrema dreta a la majoria de països on el sistema de partits tradicional retrocedeix. Una Europa en perill, que necessita avui més que mai d'una nova primavera dels pobles que els permeti recuperar plenament el poder democràtic i torni a situar la llibertat, la igualtat i la fraternitat com a valors centrals per reconquerir un projecte d'integració europea plenament democràtic i al servei de les persones.

Catalunya necessita un espai polític, que ajudi a crear un nou bloc històric del canvi, per a una nova època. L'hegemonia conservadora agonitza assetjada per casos de corrupció i per la mobilització ciutadana contra la política de retallades. És l'hora de construir un nou espai polític per a totes les catalanes i els catalans, una proposta guanyadora i de majories. Perquè no volem només guanyar unes eleccions, venim a guanyar un país.